

[Justitsministeren.]

at straffelovens regler om fredskrænkelser nu foreslås udvidet.

I forbindelse hermed foreslås en ajourføring af de gældende regler for at klargøre deres rækkevidde.

Inden jeg går over til en gennemgang af forslaget enkelte bestemmelser, skal jeg gøre nogle bemærkninger om straffen for fredskrænkelser. Den almindelige strafferamme for overtrædelse af de gældende bestemmelser i straffeloven om fredskrænkelser er bøde eller hæfte. Denne beskedne ramme afspejler den relativt ringe trussel, disse bestemmelser skulle værne imod. Som jeg tidligere har nævnt, har fremkomsten af det nye tekniske udstyr forstærket truslen mod privatlivets fred og øget den samfundsmæssige interesse i at sikre et tilstrækkeligt værn. Den almindelige strafferamme foreslås derfor skærpet, således at denne kommer til at omfatte fængsel indtil 6 måneder. Sagerne bliver derved statsadvokatsager, der pådømmes under medvirken af domsmænd.

For yderligere at styrke den samfundsmæssige beskyttelse foreslås påtåleloven ved fredskrænkelser generelt ændret fra privat til betinget offentlig påtale. Der gives herved den forurettede mulighed for at få det offentlige til at efterforske sagen og eventuelt prøve den for domstolene.

Bekæmpelsen af spionudstyret kunne tænkes gennemført ved indførelse af et almindeligt forbud mod indførelse, fabrikation og handel med dette udstyr. Som fremhævet af straffelovrådet vil et sådant almindeligt forbud imidlertid næppe være praktisk gennemførligt på grund af de udbredte legitime anvendelsesmuligheder for komponenter, der indgår i dette udstyr. Straffebestemmelserne må derfor rette sig mod den uberettigede anvendelse af disse apparater og udnyttelsen af informationer, der fremskaffes på denne måde.

På denne baggrund foreslås der i straffelovens § 263 indsat en bestemmelse, der forbyder en person ved hjælp af et apparat hemmeligt at aflytte eller optage udtalelser fremsat i enrum, f. eks. monologer, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som han ikke selv deltager i, eller hvortil han uberettiget har skaffet sig adgang.

Man har ved affattelsen af bestemmelserne søgt at beskytte den enkelte borger mod alle former for aflytning, der ligger uden for, hvad han regner med muligheden af at blive udsat for. Beskyttelsen er derfor ikke begrænset til den enkeltes hjem. Også uden for hjemmets fire vægge bør man kunne føre fortrolige samtaler og være beskyttet mod aflytning af denne karakter.

Samme synspunkt er for så vidt lagt til grund for udformningen af forslaget bestemmelse om beskyttelse mod fotografering og udspejning med optiske instrumenter. I overensstemmelse med straffelovrådets indstilling har jeg dog fundet det rigtigt i forslaget til straffelovens § 264 a at begrænse beskyttelsen mod andres udspejning ved hjælp af optiske instrumenter til områder, der ikke er frit tilgængelige for andre.

Ved siden af den almindelige beskyttelsesregel mod fotografering af personer, der befinder sig på privat område, tror jeg imidlertid ligesom straffelovrådet, at der er behov for en supplerende regel, der rammer den videre udbredelse af visse billeder, der er taget, medens den fotograferede person befinder sig uden for det beskyttede område. En vis beskyttelse mod sådan udbredelse findes allerede i de gældende bestemmelser i straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3 og 4. Beskyttelsen her er dog begrænset, og jeg har derfor foreslået bestemmelserne udvidet med en regel, der rammer videregivelse af billeder af en anden under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Den meget store vægt, man må lægge på hensynet til nyhedsmidlernes virksomhed, sætter naturligvis snævre grænser for det strafferetlige værn, men jeg finder det påkrævet i tilfælde, hvor det på forhånd er klart, at en person vil føle sig overordentlig generet ved en offentliggørelse af hans billede i en ekstraordinær situation.

I forbindelse med de forslag, jeg allerede har omtalt, foreslås det at udvide straffebestemmelserne vedrørende fredskrænkelser, således at de også omfatter den, der uden selv at være meddelagtig i den oprindelige fredskrænkelser senere skaffer sig eller udnytter de oplysninger m. v., der er fremkommet ved krænkelser. Jeg henviser herom til forslaget til § 264 c. Ofte vil det være den senere udnyttelse af de indsamlede